

**Dissertatio medica, inauguralis, de colica Damnoniorum ... / eruditorum
examini subjicit Jacobus Armitstead.**

Contributors

Armitstead, James.
Lister, Dr
University of Edinburgh.
Royal College of Surgeons of England

Publication/Creation

Edinburgi : Apud Balfour et Smellie, 1781.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/qm58kx2v>

Provider

Royal College of Surgeons

License and attribution

This material has been provided by The Royal College of Surgeons of England. The original may be consulted at The Royal College of Surgeons of England. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

D I S S E R T A T I O M E D I C A ,

I N A U G U R A L I S ,

D E

2

C O L I C A D A M N O N I O R U M .

Q U A M ,

A N N U E N T E S U M M O N U M I N E ,

E x Auctoritate Reverendi admodum Viri ,

D . G U L I E L M I R O B E R T S O N , S . S . T . P .

A C A D E M I Æ E D I N B U R G E N Æ P R æ F E C T I ;

N E C N O N

A m p l i s s i m i S E N A T U S A C A D E M I C I c o n s e n s u ,

E t n o b i l i s s i m a e F A C U L T A T I S M E D I C Æ d e c r e t o ;

P R O G R A D U D O C T O R A T U S ,

S U M M I S Q U E I N M E D I C I N A H O N O R I B U S E T P R I V I L E G I I S

R I T E E T L E G I T I M E C O N S E Q U E N D I S ;

E r u d i t o r u m e x a m i n i s u b j i c i t

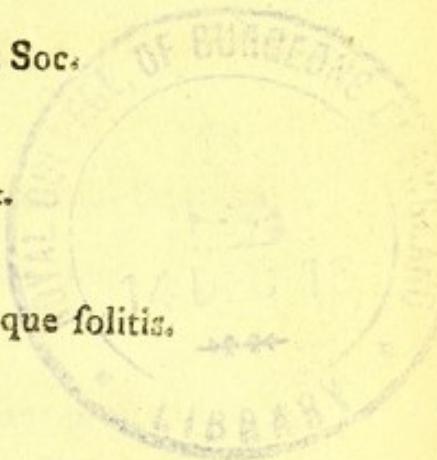
J A C O B U S A R M I T S T E A D ,

B R I T A N N U S ,

R e g . M e d . S o c . E d i n e n . S o c .

C o g n i t i o c a u s a e m o r b u m t o l l i t .

A d d i e m 25 . J u n i i , h o r a l o c o q u e f o l i t i s .

E D I N B U R G I :

A p u d B A L F O U R e t S M E L L I E ,

A c a d e m i a e T y p o g r a p h o s .

M,DCC,LXXXI.

2 DE COLICA DAMNONIORUM.

Quod argumentum illustrandum suscepimus, id annos per aliquot medicorum animos ad se convertit. Namque colicam, Damnoniorum propriam, fuse sunt executi Huxhamius et alii; parum tamen luminis origini et naturae ejus, nisi ante paucissimos annos, offusum. Qui medici intra hosce triginta vel quadraginta annos floruerunt, ii audacius et liberius forsitan in rerum naturam, quam ulli ex antiquioribus, inquisiverunt. Huic soli sunt tribuenda innumera utilia reperta, et medicina ab omni fere parte magis minusve exculta.

Causam colicae Damnoniorum acido tartari in corpus recepto, ibique effectus suos nocivos edenti, retulit Huxhamius. Hinc omnia signa, quae per totum morbi decursum se ostendunt, speciose deduxit. Experimenta autem eo tempore defuerunt, quae acidum tartari quantitati plumbi, cui omnes morbi notae tribui debuerunt, admistum fuisse, probarent. Quo tempore scripta sua in lucem edidit Huxhamius, eo ratiocinia theoretica invaluerunt, et pauca

ex-

experimenta sunt instituta, quae sententias, in quas viri notitia medicinae nobilitati concesserant, vel firmarent vel convellerent. Æqualibus vero hodie mutationem artis Hippocraticæ, quae inciderit, felicem possumus gratulari. Nulla enim theoria, ut cunque ingeniosa esse videatur, nisi rite suffulciatur, ab hodiernis recipitur. Sceptica perseverantia partes in suas diversas discerpta caute consideratur, et, si rebus veris experientiaeque reperiatur adversari, contemnitur, et memoria ejus oblivione deletur.

Quidam auctores nuperi, ut supra comprehendи, hujus morbi naturae attente diligenterque studuerunt. Iis igitur potissimum, quae sum traditurus, referenda esse confiteor. Historiam, causam viamque medendi adeo accurate fuseque depinixerunt, ut nihil fere amplius supersit, quod iis, quae tradiderint, possim adjicere.

Hoc silentio non praetereundum videtur, quod sub colica Damnoniorum, colicam Pictorum, colicam Saturninam multorum auctorum,

4 DE COLICA DAMNONIORUM.

torum, rachialgiām Pi^ttonum Sauvagesii,
belland quarundam Angliae regionum, *mill-*
reek Scotiae, et reliquas, quotquot sunt, no-
minibus, non natura diversas, comprehendo.
Proximum autem est, ut ea, quae historiam
morbi spectant, referam.

HISTORIA MORBI.

A sensu doloris in abdomine scrobiculo-
que cordis plerumque incipit. Hunc ^{et} ap-
petitus prostratus brevi, et aliquantum fla-
vedinis in vultu totaque corporis superfi-
cie, citius seriusve excipiunt. Dolor in re-
gione epigastrica gradatim increscit, et spa-
tio brevi gravis et continuus evadit. Æ-
gritudo huic pro rata ratione respondens
nunc accedit, et secundo tertiove morbi die
nausea, cui succedit vomitio frequens. Quod
rejicitur, id plerumque admodum viride, a-
liquando subnigrum ; nonnunquam adeo
acre, ut cuticulam faucibus erodat, aliquan-
tumque

tumque sanguinis secum adducat. Iis, quae ventriculo comprehensa, rejectis, semet non-nihil levari sentit aegrotus; signa vero brevi rursus ingravescunt. Scrobiculi cordis dolor subito violenterque in regionem umbilicalem, et in abdomen undique se diffundit. Hoc tempore intestina aegroto videntur valide constringi spinamque dorsi versus trahi. Nunc alvus admodum dura fit; nonnunquam vero, contra, fusa. Hoc vero rarissimum. Sub hoc morbi tempus frequenter oriuntur gravissima signa. Desiderio urinam reddendi saepe vexatur aegrotus. Eandem tamen nonnunquam ne minima quidem quantitate, vel aegerrime saltem, excernere valet. Vomitus supra positus aequre diu ac dolor manet, nisi arte tollatur. Si sponte cesset, ructus amari et singultus incipiunt infestare. Per totum hoc spatium pulsus arteriarum plerumque debiles et inaequales, et urina specie, quam prae se fert, adeo variat, ut qualis morbi eventus sit futurus rarissime indicet. Abdomen plerumque durum et tensum.

6 DE COLICA DAMNONIORUM.

tensum. Partes contentae et continentes spasmo affectae dorsum versus retrahi videntur, et aeger sensum, quasi medius cultro divideretur, habet. Dolor tandem in dextro hypochondrio fixus evadit, tumore duritieque saepe stipatus. Quae alvus excernit, ea plerumque colorem subviridem habent, dura, rotunda, stercori ovino non dissimilia. Paucas post excretiones, alvus ex toto adstringitur, donec eam medicamenta rursus emollient, cum *scybalis* multa globulive e stercore indurato confecti descendunt. Postquam haec signa gravissima quinque vel sex dies manserunt, aegrotus miserandus nonnunquam levatur; abdomen ei tamen adeo facile dolore afficitur, ut tactum stragulorum levissimum reformidet. Dolor tandem regionem abdominis relinquit, musculos tendinesque brachiorum afficit, tactum spinae deorsum sequitur, et scapulas partesve iis vicinas potissimum infestat. Deinde juncturae artuum gravissime torquentur, et motus earum perduntur. Crura et femora nonnunquam afficiuntur,
et

et dolores ossa occupant, luis venereae proprios reddentes. Ab his, si corpus frigori objiciatur, vel ob quamlibet aliam leviculam causam, ad abdomen remigrant. Multos post paroxysmos juncturae manuum aliарumque partium prius doloribus violentis corripiuntur, deinde tophis onerantur. Hi spissitudine variare confuerunt, quae modo cretam, modo lapidem, modo caseum refert. Antequam tophi artuum se ostendunt, ictus arteriarum validos esse, et alia febris signa substare, notat celebris Huxhamius. Reiteratos post paroxysmos, invadunt convulsiones et paralysis manuum, quibus sensus plerumque supereft, quamquam motus amittitur. Sub hoc tempus, si nulla remedia morbum depellendi caufa fuerint adhibita, paroxysmus epilepticus nonnunquam miserandum aegrotum cruciatu gravissimo liberat.

Colica Damnoniorum autumno saepissime se ostendit, quamvis hac tempestate haud quaquam circumscribitur. Saevitiam suam

*inmodum se impunita p. crudilli enim
terribilis*

8 DE COLICA DAMNONIORUM.

enim in mortales vere, ut neminem fugit,
nonnunquam exercet.

Eam frequenter excipiunt hydropses, et
complures alii morbi, qui non medicinae
solent parere.

C A U S A P R O X I M A.

Quicunque historiam praecedentem per-
leget attentus, pleraque signorum ab affectu
tunicarum canalis alimentarii spasmodico
proficiisci, facile concludet. Hic affectus
vero non intestinis solis circumscribitur,
sed in ventriculum et viscera vicina semet
diffundere videtur. Quinetiam partes sy-
stematicis a se invicem longe distatae, per il-
lum forsitan nexum et consensum, qui in-
ter partes corporis diversas intercedit, mi-
randum, afficiuntur.

Ventriculus et canalis alimentarius om-
nes fere reliquas systematis partes modum
in mirabilem quasi regunt et gubernant.

Mulierum

Mulierem loco honestissimo natam, robustam, et constitutione corporea ab omni parte excellentissima praeditam, optime novi, quae, quantitate infusi theae viridis modica sumpta, cubitum paucis minutis ire cogitur. Sensus doloris molestissimus caput invadit, totumque ei corpus adeo debilitatur, ut nec in cubiculo huc illuc ambulare, nec pedibus quidem, absque auxilio, possit insistere. Quaedam alimenti genera effectum hujuscemodi in certa corpora edunt. Cook, navigator ille in primis celebris, virique generosi, qui illum orbem terrarum circumnavigantem sunt comitati, pisces, cuius naturam tunc ignorabant, quodam vespere caenarunt. Medium sub noctem, signis gravissimis sunt expergefacti. Vires alimenti, quod sumpserant, sedantes designarunt nausea, ventriculi oppressionis sensus, debilitas. Torpor et insensilitas universos eorum artus occuparunt. Effectus hoc genus tanti fuerunt, ut praefectus, fama longe lateque jure nobilitatus, pondus

10 DE COLICA DAMNONIORUM.

plumae et poculi duas humoris libras con-
tinere valentis, nequiverit distinguere.

Naturam hujus consensus, qui supra po-
fitus, et rationem, qua agat, rite exponere,
vires ingenii mei longe excedit. Aliquan-
tum vero luminis huic argumento offude-
runt nonnulla ab illo atomicorum prin-
cipe Monroio nuperrime tradita. Quod
ante conjecturae probabili tantum innisum
est, id nunc demonstratio magna ex parte
evidens reddidit. Hic atomicus celebris
ne duas quidem nervorum fibrillas in toto
corpore esse comperitur, quae non in ali-
quo loco conjunguntur, et sibi invicem ad-
miscentur.

Ad inceptum vero redeundum : Cum in
colica Damnoniorum affectus canalis ali-
mentarii spasmodicus tam plane evidenter-
que substet, vix ambigi potest quin pro
causa proxima debeat haberi.

CAUSA

CAUSA REMOTA.

Cum Huxhamius de colica Damnoniorum scripserit, et originem ejus fuse investigare conatus sit, cumque plerique ejus aequalium, et non pauci recentiorum, in sententiam ejus hac super re concederint, utrum notiones eorum causae hujus morbi remotae fundamento stabili, necne, innitantur, explorare conabor.

Damnonios hoc morbo saepius autumno, quam quolibet alio anni tempore, laborare compertus est Huxhamius. Hoc tempore quantitas succi pomorum fermentati solita major potari consuevit, et tartaro, quod hic liquor continet, eo judice, morbus est referendus. Hunc liquorem saponem admodum referre, vimque igitur non parum detergentem habere, quas partes contingit, eas irritare et inflammare tradit. Cum magna hujus igitur quantitas sumitur, eodem,

dem, inquit, effectus primas in vias edat necesse est. Mucum illum lubricantem, quo intestina fana inunguntur et defenduntur, abradere et abluere ponit. Magis etiam nociva, ejus judicio, praefstat. Acidum per lactea liberaliter absorbetur, et totam humorum massam circumeuntem acrimonia sua brevi vitiat et corruptit. Hanc ob causam, bilis et omnes alii humores, qui a sanguine secernuntur, mutantur, dotesque naturales sibiique proprias amittunt. Acido nimis abundanti, quod in sistema recipitur, bilis non amplius obsistere valet. Series igitur signorum gravium oriatur oportet.

Hoc ratiocinium forsitan primo intuitu erroris expers esse videbitur; si vero examini diligenti subjiciatur, fundamento parum firmo inaedificari reperietur. Huxhamius judicio fano fuit praeditus, et quae semet ei ostenderunt accurate notavit; sed ebus erroribus, quos natura humana parum cavet, minime vacuus fuit, et in theorias maxime ridiculas frequenter inductus est.

Plebeculam

Plebeculam apud Damnonios certis anni temporibus huic morbo insigniter patere comperit. Quinetiam malum pro quantitate succi pomorum fermentati magis minusve invalescere notavit. Tartarum igitur, quod liquor modo positus continebat, cum principium ejus maxime manifestum fuerit, et theoriae suae optime responderit, omnium signorum quae oriuntur gravium originem esse conclusit. Hoc in argumento considerando ulterius progressus est. Qui vina Rhenana vel Mosellana liberaliter biberunt, eos malo consimili objici accepit. Hoc ei in animum induxit, ut haec vina examinaret, et, prout expectavit, chryftallos, quos continebant, in succo pomorum fermentato repertos omnino reddere compedit. Caeterum tempore, quo Huxhamius scripsit, leges oeconomiae animalis haud-quaquam bene sunt intellectae. Alkalina et acida, ut medicis illo tempore florentibus placuit, vitia humorum animalium innumera excitarunt. Medicamenta nonnulla particularum mole et densitate majore lentorem,

lentorem, et caetera idem genus, sustulerunt. Alia, contra, quod in particulas innumerar et exiguitate infinitas dividi potuerunt, arteriolarum minimarum ramusculos remotissimos ingredi, et ita obstructionem superare, valuerunt. Operationes naturae persequendi et exponendi cupidine mens humana nunquam non inflammatur. Cum vero investigatio cauta et cogitatio attenta non amplius exercentur, sed vis imaginandi indomita, quae nunquam mortales a vero non detorquet, incipit huc illuc libere vagari, ridicula et admodum absurdia recipiantur et credantur oportet. Ad inceptum autem redeamus.

Medicos experientia docuit tartarum tantum abesse, ut morbum moveat, ut, contra, ritte praeparatum in ejus ortia auxilium promptissimum sit, immo ut ei venienti potenter occurrat. Si tartarum morbum facere valeret, Turcae, multaeque aliae nationes, quae magnas potus, qui *sherbet* appellatur, quantitates aliquosque liquores acidos adhibent, ei in primis paterent. Caeterum rem aliter

aliter se habere reperimus. Si liquores hoc genus illis noxae forent, ante multos annos alios in locum eorum suffecissent ut effectus eorum perniciosos vitarent. Cum vero per multas annorum centurias in usu eorum persistenterint, et adhuc persistant, hoc haud dubie impune faciunt. L'Abbé Chapple d'Auteroch, qui Russiam et Siberiam, jussu regis Galliarum, peragravit, pagina operis sui quadragesima prima, memoriae prodit, plebeculam harum regionum quod *Quoas* vocatur pro potu ordinario adhibere. Hoc autem nihil aliud est quam aqua, in qua fermentatio per furfurem et farinam fuit excitata. Hic liquor, cum sumitur, aequa acidus ac acetum esse dicitur. Nullae tamen noxae usum ejus subsequuntur. Acida fibris muscularibus admota eas plane stimulant, et, cum easdem quoque corrugent, vim adstringentem haud dubio habent. In ventriculum vero et intestina recepta, ibique bili admista, potestatem modice purgaticem sibi adipiscuntur. Si vero colicam Damnoniorum faciunt, effectus ibi
longe

longe diversos edunt. Quod minime credibile. In eo ventris malo, quod apud Indos Occidentales magnopere invalefecit, *dry belly-ach* nominatur, et colicam Damnoniorum, multum reddit, tremor tartari succusque limoniorum a Hillario celeberrimo summis laudibus efferuntur. Zeller vinum faccharo Saturni, ducatu in Wintembergenfi, sub initium centuriae quae nunc elabatur, vitiari rursus inchoatum esse refert. In dissertatione sua, afferit loca Tubengen vicina incolentes vina ibi nata, quamquam aequa ac acetum acida sint, diu impune adhibuisse, donec fraus modo posita invalefere cooperit. Causa igitur morbi, quem exequimur, non in acido succi pomorum fermentati mero, sed in aliqua materia extranea, fraude casuve in eum invecta, quaerenda.

Plumbum et ex eo praeparata in ventriculum recepta, omnia signa colicae Damnoniorum propria, absque ulla exceptione, movent. Quosdam forsitan effectus ab iis, quos quaelibet alia substantia, quam noverimus,

rimus, omnino diversos edit plumbum. Exigua hujus quantitas primas in vias introducta motum ventriculi et intestinorum peristalticum ex toto perdere, et talem signorum seriem, qualem nullum aliud venenum, quantum scimus, movere solet, facere reperitur valere. Colica a praeparatis, e plumbo oriens, et Damnoniorum propria, pomaceum sumendo mota, signis et exitu adeo similes sunt, ut celebris Baker, et alii, utramque ab eadem causa proficiisci, diu sint suspicati. Hanc conjecturam veram esse, antequam haec dissertatiuncula ad finem perducetur, satis evidenter, uti speramus, probabimus.

Succus e pomis maturis expressus magnam acidi quantitatem faccharo adjunctam comprehendit. Hoc acidum, vel in statu suo nativo, cum mustum, vel in statu fermentato, cum acetum, vel in statu qui hunc inter et illum intercedit, cum pomaceum appellatur, plumbo, sive sub forma metalli, sive in calcem redactum, ei applicetur, facillime vitiatur. Plumbum autem,

C *maup de la redaction* succo

succo pomorum fermentato adjunctum, pro faccharo Saturni habendum est. Si instrumenta et vasa diversa, quibus pomaceum Damnonii praeparare consuerunt, consideremus, satis, unde liquor possit imbui, reperiemus. “ In many parts of the county of Devonshire, the circular trough used in grinding their apples is composed of several pieces of moor-stone, cramped together with iron, and fixed with melted lead poured into the interstices in the inside of the groove. These stones are not always wrought with much art, and sometimes being of irregular and unequal figures, they do not correspond with each other, so that considerable chasms are left between, and those chasms are filled with lead. The apples, therefore, ground by the pressure of the roller, come immediately into contact with no small quantity of this poisonous mineral *.”

Auctor modo comprehensus tradit aliis
e praelis, ubi pomaceum paratur, superficiem

* Baker, Med. Trans. p. 207.

ciem interiorem plumbo ex toto esse succinctam, aliis, ubi perfluere incipiunt, rimas juncturarum laminis ejusdem metalli obturatas et obductas. Quinetiam memoriae prodit, moris esse quorundam agricolarum, cum, anno nondum longe provecto, antequam poma summam ad maturitatem pervenerunt, pomaceum tenuius conficiunt, molem plumbi non parvam in dolium, quo liquor non acefcat, conjicere. Denique addit, usum ceruffae in acore corrugando nec colonos nec mercatores latere.

Quantitatatem pomacei ab agricola emendam curavit celebris Baker, qui nihil plumbi vasis, ubi conficiebatur, si pauxillum ejus in praelo componendo adhibitum excipias, inesse afferuit. Vir celebris, analysi chemica instituta, comperit triginta sex hujus liquoris libras grana plumbi quadrator dimidiumque continere. Quo hanc rem accuratius investigaret, multa pericula fecit, et, prout expectaverat, reperit pomaceum universum apud Damnonios param, maximamve saltem ejus partem, aliquanto

quanto hujus materiae pernicioſae eſſe imbutam. Quem liquorem, hanc detegendi confilio, adhibuit, is fuit atramentum sympatheticum et ſulphuris tinctura volatilis. Quo rite compertum habeas effectus perniciosos, qui pomaceum Damnoniorum epotum ſubsequuntur, plumbo, quod continent, et non acori ejus, eſſe tribuendos; tantum opus eſt ut tecum attentus conſideres, nullas noxas omnino uſum ejus, nonnullis in Angliae regionibus, liberalem comitari folere, ubi magnae ejus quantitates parantur, uſuſque plumbi in vafis componendis ex toto vitatur.

Dr Wall, medicus ſatis celebris Vigoriensis, in epiftola, quam ad Dr Baker miſit, ſequentia refert: ‘ The counties of ‘ Hereford, Glouceſter, and Worcester, are ‘ not, ſo far as I know, ſubject to the cholic of Poitou. There is no lead, which ‘ can give occasion to that cholic, uſed in ‘ any part of the apparatus for grinding ‘ or preſſing the apples, or fermenting the ‘ liquor. Once, indeed, in a plentiful ‘ year

' year of apples, I knew a farmer who
' wanted casks, fill a large leaden cistern
' with new cyder, and keep it there till
' he could procure hogsheads sufficient to
' contain the liquor. The consequence
' was, that all who drank of it were af-
' fected by it, as lead workers generally
' are. We had eleven of them at one
' time in our Infirmary.'

Quod supra refertur, id satis, me ju-
dice, demonstrat colicam Damnoniorum a
plumbo, quod pomaceum continet, solo
proficiisci. Hoc, quantitate minima, in cor-
pus humanum invectum perniciosissimos,
ut experientia docet, effectus edit. Huic
causa morbi remota tribuatur necesse est.
Dotes hujus in ventriculum recepti sedan-
tes et venenatae paucos medicos, vel anti-
quiores vel recentiores, fugerunt. Hic
causam ad omnia signa formidolosa, quae
ab usu ejus oriuntur, movenda accommo-
datam, reperire haudquam difficile.

Neminem potest latere, pictores, *vitri*
laevigatores, *typographos*, in metallis effo-
diendis,

diendis, iisdemque fundendis occupatos, potissimum postremos, &c. colicae Damnoniorum insigniter objici. Homines non paucos, constitutione corporea excellentissima praeditos, paucos post annos, si in metallis eruendis pergerent occupari, omnibus signis in historia praecedente comprehensis corripi saepe vidi.

Venenum in sistema modis diversis invehitur. Id lymphatica cutanea absorbent, vel effluvia inter plumbum fundendum per aërem in pulmones ingredi, et ita introitum in corpus intimum facilem reperire, possunt. Rem ita se aliquando habere opinor. Namque asthma aliosque pulmonum affectus reliqua signa antecedere notavi.

E plumbo praeparata nuper apud chirurgos liberaliter fuerunt adhibita. Gouillardus, Aitkinus Warringtoniensis, et alii, usum plumbi externum nullis effectuum perniciosorum, qui ab eo interne adhibito oriuntur, unquam stipari contendunt. Quantum ad memetipsum attinet, praeparata Saturnina saepe liberaliter adhiberi, nullas tamen

tamen noxas ea subsequi, vidi. Exempla vero, non diffitendum, in monumentis rei chirurgicae reperiunda, ubi symptomata gravia praeparata hoc genus exceperunt. Multos hujusmodi casus memorat Percivalius, quorum subsequens unus est : ‘ The governor of the work-house of Manchester, aged upwards of seventy years, had a large ulcer in his leg, which was washed several times in the day with the saturnine water of Goulard, and then covered with an emollient poultice, which contained a small quantity of the liniment of lead. After using these applications four days, he became affected with the cholic and paralytic symptoms, which, though slight in degree, could not fail to be alarming. The preparations of lead were therefore discontinued, and he soon recovered from these adventitious complaints.’ Causa igitur non esse videtur, cur ex hoc aliisque exemplis similibus concludamus, praeparata hujusmodi hunc morbum horrendum nonnunquam

quam movisse; hoc tamen raro incidere mihi persuasum. Si morbum saepe fecissent, in desuetudinem jamdudum abiissent. Chirurgos, contra, artis propriae notitia jure nobilitatos, ea quotidie adhibere pergere, summisque laudibus efferre, comper-tum habemus.

RATIO SYMPTOMATUM.

Dolor abdominis a strictura tunicae ventriculi et intestinorum muscularis spasmatica proficiisci videtur, quae facit ut faeces induratae arctius constringantur, et partes continentes inaequaliter contrahantur et distendantur, quod doloris gravis sensum non movere non potest. *Dotes* plumbi in totum canalem alimentarium, potissimum vero in arcum coli, agentis, venenatae et sedantes illum doloris circa scrobiculum cordis sensum, qui tantum aegroto molestiae faceffit,

faceſſit, haud dubie faciunt. Flavedo autem totius corporis superficiei a bilis absorptione oriri videtur. Hanc vero forſitan promovet ille humor in poris ductibusque biliferis stagnans. Plumbi venenum excretionem bilis magnopere retardat et impedit. Qui in plumbo effodiendo et fundendo ſunt occupati, ii huic flavedini ſaepe inſigniter prius objiciuntur, quam alia morbi ſigna accedunt. Hoc potest explicari, ſi organa hepatica non minus, quam alias partes, viribus plumbi ſedantibus affici, vel motum intestinorum peristalticum adeo debilitari, ut ad ductus biliferos emulgendos parum poſſit conſerre, ponas. Hinc bilis in duodenum tarde descendet, et absorptio ejus stagnatione nimis diurna augabitur. Cum morbus longius eſt progreſſus, flavedo multum augeri conſuevit. Hoc forſitan praeftant partes vicinae nunc multum diſtentae, quae, rebus ita ſe habentibus, ductus biliferos magna ex parte compriment, igiturque deſcenſum bilis impedient. Appetitus proſtratus ab atonia

fibrarum ventriculi muscularium, et naufragia contentis ventriculi nimis diu retentis, et natura semet onere molesto levare conante, proficiisci potest. Vomitio a motu ventriculi et intestinalorum peristaltico inverso oritur. Quod rejicitur, id bili subviridi nonnunquam admiscetur. Hoc a bile in ventriculum per motum peristalticum duodenii inversum sursum propulsa pendet. Quod vomitione expellitur, id plerumque admodum acre. Hoc a contentis ventriculi adeo diu retentis, ut processum fermentationis acetosum nimia ex parte subierint, oriatur oportet. Alvis nonnunquam, ut in diarrhoea, fusa est. Caeterum hoc in exemplo scybala, in historia comprehensa, vix unquam descendunt, nisi ad cathartica configitur.

Causam hujus morbi proximam stricturam tunicae ventriculi et intestinalorum muscularis spasmodicae tribuimus. Cum alvis autem fusa est, ponere possumus contenta canalis alimentarii fluida per locum constrictoris transire permitti, dum valvulae coniventes

niventes adeo constringuntur, ut faecibus induratis aegerrime cedant. Hinc oriuntur forma scybalorum rotunda, et, morbo proiectiore, abdominis tumor et tensio; namque stercus induratum, nisi per medicamenta idonea fuerit expulsum, nimia copia colligetur. Ischuria, quae aliquando per morbi decursum se ostendit, ratione sequente potest exponi. Stimuli certi unius corporis parti applicati partes ejusdem maxime distantes non raro afficiunt. Frigus, exempli gratia, pedibus nonnullorum subito admotum, totum canalem alimentarium adeo, ut diarrhoea moveatur, afficere solet. Monroius celeberrimus memoriae prodit specillum aurem interiore titillans tussim frequenter excitare. Exempla alia innumerata, quae hunc consensum mirandum illustrent, possunt adduci. Plumbi venenum sedans, in nervos extremos primarum viarum sentientes agens, per consensum cum sphinctere vesicae uriniferae communicari, vel, quantum novimus, venenum ipsum, et per superficiem et per primas vias massam circumdeuntem,

circumeuntem, ingredi, et hoc modo ad quamlibet systematis partem devehī potest. Tophos artuum, a conditione totius systematis morbida, explicatu in primis diffīcili, proficisci probabile. Oeconomia autem lacteorum, totumque systema absorbens cum iis conjunctum, hoc in morbo admodum turbentur necesse est. Processum igitur concoctionis, et absorptionem adeo posse mutari, ut talia, qualia ante fuerunt ex toto exclusa, in massam humorum circum-euntem admitti patientur, et haec rursus pro legibus oeconomiae animalis foras expelli, et in partibus corporis diversis deponi posse, nihil obstat quo minus ponamus. Qui dolores offa, artus, &c. invadunt, ii per principia supra comprehensa sunt expōndi. Cum causa morbi remota aliquāndiu egit, universae systematis functiones adeo mutantur, ut signa hujusmodi oriri nequeas mirari. Paralysis, aliique affectus nervosi, in morbi historia signis reliquis accensentur. Distributioni systematis nervosi ejusdemque functionibus multi nu-

per

per diligenter studuerunt, et in his Monroius Professor in primis celebris. Hic, quod haudquaquam negandum, multum huic argumento luminis offudit; multa tamen phaenomena, quae nullo modo posse sunt explicari, in omnibus fere vitiis nervosis, semet ostendunt. In signis, quae in praesentia exequimur, res ita se habet. Cur sensus, motu amissio, maneat, difficulter, immo nulla ex parte, explicare valebis. Cum nihil super hac re, quod mihi aliisve satisfaciat, possim proferre, incepto desistere satius esse duco.

D I A G N O S I S.

Parum periculi esse videtur, ne colica Damnoniorum pro quolibet alio morbo habeatur, si medicus ad rationem, qua aegrotus insueverit vivere, animum rite attendat. Nonnulla sunt signa hujuscemorbi

bi propemodum propria, quae eum adesse fere demonstrant. Dolor abdominalis et circa scrobiculum cordis, in historia positus, per magnum temporis spatium absque ulla intermissione saepe manet. Non aequo acutus, ac in ileo, esse videtur. Quinetiam hic morbus breve spatium plerumque habet; colica Damnoniorum, contra, quinque sexve dies ad minimum, absque ulla intermissione insigni, saepissime pergit. Si hunc morbum ab aliis nosologice secernere velis, sub genere colicae Cullenianae, nosologi illius jure celeberrimi, colloces oportet. ‘ Colica, praeeunte ponderis vel molestiae in abdomine, praecipue circa umbilicum, sensu; accidente dolore colico, primum levi, non continuo, et, praecipue post pastum, acuto, tandem graviore et fere perpetuo; cum dolore brachiorum et dorsi, in paralysin demum abente.’

Vix pro cholera potest haberi, cum nihil, si vomitum biliosum excipias, huic et illi morbo sit commune. Qui dolores artus

tus afficiunt, et venereoſ rheumaticoſve re-
ferunt, ii ab horum morborum propriis hoc
differunt, quod non noctu, aegroto in lecto
decumbente et calido, maxime urgent.
Alius tantum morbus eſt, ad quem ſimili-
tudine accedere videtur, illa nempe arthri-
tidis ſpecies, quae *atonicā* appellatur. Huic
quidem malo et colicae Damnoniorum com-
pluria ſigna communia ſunt, ut nauſea, vo-
mitus, affectus aliquando paralyticī, tophi,
&c. Hoc in exemplo, habitum aegroti
corporeum conſiderandum, et, utrum cauſae
cholicae Damnoniorum remotae necne fue-
rit objectus, inquirendum. Unus morbus
pro altero haberi parum periclitatur. Si
arthritis ſubſit, artus plerumque prius cor-
ripiuntur. Hoc in colica Damnoniorum
rarifſime, quanquam interdum, incidere
confuevit. Si vero ad artem, quam aegro-
tus exerceat, et rationem qua infueverit
vitae, animum attendamus, in errorem fu-
per morbi natura vix unquam incidere va-
lebimus.

P R O G N O S I S.

Postquam aegrotus causis colicae Damnoniorum remotis diu objectus, eaque semel correptus fuit, redditui ejus patebit, licet ad omnia, quae ad hunc praecavendum accommodantur, remedia decurratur. Non nunquam, cum alioquin ex toto sanus est, et causa remota non diu agere perrexit, ad sanitatem magna ex parte reductum irisperare possumus, quanquam pro certo non affirmare debemus, aegrotum a morbo unquam ex toto vacuum fore. Qui pomaceum apud Damnonios bibunt, ii adeo liberaliter id sumunt, ut tantum ejus brevi insystema invehatur, quantum, causis excitantibus applicatis, morbum movere, et fundamentum ejus redditus nimis diuturnum jaccere potest. Non pauci casus se ostendunt, unde colligi valet, quantitatem plumbi admodum exiguum, in corpus receptam,

ceptam, hunc morbum dirum, et omnes ejus sequelas metuendas, facere posse. Quod afferuimus probare videntur exempla sequentia a celebri Warrennio memoriae prodita*: ‘ In June 1752, thirty-two persons in the Duke of Newcastle’s family, then residing at Hanover, were seized with the colica Piætonum, after having used, as their common drink, a small white wine, that had been adulterated with some of the calces of lead. They were all attacked in the common way, excepting one, whose first seizure was an epileptic fit. Many of them had profuse sweats before the disease terminated, and a few had an eruption of white and red pimples, which were very fiery, and itched exceedingly. All of them relapsed four or five times, after they seemed to have been cured. Many had the disorder thrice, and some five times. One had a severe return of the complaint two

E ‘ years

* Vide Med. Trans. p. 86.

' years afterwards, and has had nine re-
' turns of the cholic since.'

Quae supra referuntur, ea conamina me-
dicorum hoc in morbo depellendo saepe
parum felicia esse demonstrant. Igitur bo-
num ejus eventum parce cauteque promit-
tant, necesse est.

RATIO MEDENDI.

Consilia huic morbo medendi plane tri-
plicia sunt.

I. Causam proximam, quatenus in manu
nostra est, tollere.

II. Affectibus symptomaticis venientibus
occurrere, eosdemve substantes removere.

III. Reditum paroxysmi praecavere.

Confilio primo respondent omnia, quae
ispasfum effectusque sedantes veneni, pri-
mas in vias editos, tollunt. Tota antispaf-
modicorum

modicorum classis adhiberi potest. Sanguinis detractio reliquis hoc genus remediis potentior est. Sed diathesis inflammatoria hoc in morbo raro adest; et hoc remedium adhibitum plerumque fuit noxae non mediocri. Emetica, spasmum tollendo, et ventriculo et intestinis comprehensa, forsitan venenum ipsum quod morbum movit evacuando, saepissime profunt. Si vires aegroti patientur, tartarum emeticum iis quantitatibus sumi potest, ut et sursum et deorsum agat. Si ad hoc non configiatur, infusum chamomeli vel aqua tepida, donec hunc edat effectum, bibenda. Venenum plumbi sedans, motum totius canalis alimentarii peristalticum debilitando, alvum astrictam reddit. Huic diligenter occurrendum. Purgantia ore sumpta frequenter rejiciuntur. Cum hoc incidit, ad enemata, quae in alvum saepius immitti debent, et ad fomenta calida, quae abdomini admovenda, decurrendum. Oleum ricini, ob vires purgatrices, hoc in morbo summis laudibus fuit elatum. Caeterum non adeo diu,

diu, ut agere possit, ventriculo sedere solet, sed ingratum evadit, vomituque rejicitur. Sales medii rite administrati votis nostris plerumque respondebunt. Quantitate, quae excretionem copiosam facere valet, sumi, et e brevibus intervallis reiterari debent; quoniam spasmus superatus difficilis est, et facile repetit. Epispastica, utpote quae vim antispasmodicam potentissimam habeant, alvo pertinaciter adstricta, tentata fuerunt, et, ut memoriae proditum, non parum profuerunt. Cum vero alia et satis valentia, quorum actionem melius intelligimus, remedia sint, haec rarissime necessaria fore ducimus. Nullum novimus medicamentum, quod nomen antispasmodici melius, quam opium, meretur. Liberaliter, dolore urgente, dari debet laxantibus adjunctum. Postquam signa colicae decesserunt, quod plerumque intra tres quatuorve dies, si medicamenta supra posita rite sumantur et administrentur, incidere solet, genus alimenti et naturam summa cum cautela respiciat aegrotus; quoniam intestina longum

per

per tempus irritabilia manent, et quodlibet insolitum pessime ferunt. Cibus aliquan- diu e jusculis, e carne ovilla, vel vitulina confectis, constet. Cathartica adhibeantur, dum alvus dura manet. In locum salium mediorum, substitui possunt infusum senae pulvisque jalappii.

Paroxysmo ex toto finito, et curatione, ut videtur, absoluta, non ab usu medicamentorum desistendum est, quae canalem alimentarium modice stimulant et aperiunt. Alumen, ut catharticum in exemplis colicæ Pictonum levioribus lene et tutum, a Percivallio, in tentaminibus suis, nuper fuit laudatum. Verba ejus sequuntur: ‘ I have administered it with the happiest effect in various obstinate and painful affections of the bowels. Fifteen grains given every fourth, fifth, or sixth hour, for the most part, prove gently aperient; and, if the symptoms be not very severe, the second or third dose seldom fails to mitigate the pain, and sometimes entirely to remove it.’ Cum hoc novum remedium

dium sit, et forsitan actione sua incertum, valentiora purgantia, me judice, usum ejus praecedere debent. Remedium, sub morbi finem, utile esse posse videtur, cum nihil, nisi durities alvi, supereft. Actio ejus a viribus suis tonicis et adstringentibus videatur pendere, quae motum canalis alimentarii peristalticum accelerare, et hoc modo steroris evacuationem promovere, possunt.

Consilium secundum fuit affectibus symptomatis venientibus occurrere, eosdemve substantes removere. Hi autem plerumque sunt manuum tremores, aliarum partium paralysis vel dolores, epilepsia, facultas verba enunciandi amissa, &c. In exemplis epilepsiae et paralysis electricitatem laudat Percivallius, et ab ea adhibita summum commodum oriri se vidisse refert. Cum pleraque ex hisce symptomatis a conditione systematis debili profici sci videantur, tonica et antispasmodica plane indicantur. Ex his epispaistica saepe proderunt. Verriculum, frigida, cortex Peruvianus, exercitatio

tio modica, diaeta satis lauta, alvus modice soluta, omnino sunt necessaria.

Quo consilio tertio respondeatur, in primis necessarium est, ut aegrotus causam morbi remotam diligenter refugiat, et in usu medicamentorum et regiminis, supra comprehensorum, continuo perficit. Si hoc rite diligenterque fiat, felicissima nonnunquam contingunt, et aegrotus, curatione idonea adhibita, saevitia morbi liberatur, qui, sibi relictus, omnibus malis corporeis, quibus natura humana fragilis et laboriosa patet, finiri confuevit.

Quae super hoc morbo exequi decreveram, iis nunc ad finem perductis, tantum supereft, ut omnibus hujus Academiae celeberrimae Professoribus grates perfolvam, e quorum praelectionibus excellentissimis multa per quadriennium utilissima cepi.

